

ter. Det er derfor også utrolig vigtigt, at arbejdet bliver gjort på den bedst mulige måde, og at regeringerne spiller ordentligt ind. Og der må vi bare konstatere, at den danske regering ikke har været aktiv nok med hensyn til at hjælpe Europarådet med at foretage de undersøgelser.

Den 21. januar skete der det, at udenrigsministeren skulle svare på en henvendelse fra Europarådets generalsekretær. Der kom et 19-siders svar. Det var 18½ siders jura, op og ned, om varetægtsfængsling og alle mulige regler, men der var kun ½ sides ikkesvar om CIA-flyene og de hemmelige fængsler. Man sagde, at der var blevet stillet en masse spørgsmål og givet en masse svar, og så ville man i øvrigt ikke oversende de spørgsmål og svar til Europarådet. Det kritiserede Enhedslisten dengang, og det blev ikke særlig venligt modtaget af regeringen.

Så fik regeringen at vide af Europarådet, at svaret ikke var godt nok. Regeringen i Danmark kunne ikke på linje med mange andre europæiske regeringer svare på, hvilken kontrol man havde med udenlandske efterretningstjenester. Terry Davis, Europarådets generalsekretær, sagde i den forbindelse, at Europa var et slaraffenland for udenlandske efterretningstjenester, eller på engelsk: happy hunting ground.

Udenrigsministeren sendte et andet svar til Europarådet den 19. april. Jeg synes stadig, at det er meget minimalistisk. Det nævner ikke et eneste flynummer, som det burde have gjort. Vi har at gøre med 19 sider, hvor der stadig væk er ½ sides ikkesvar om CIA-flyene og de initiativer, som regeringen yderligere kunne tage i forhold til at vende hver en sten, men det er ikke noget, udenrigsministeren har valgt at gøre. Det kunne man have valgt at gøre, men man har igen valgt at give et minimalistisk svar til Europarådet og på den måde ikke valgt aktivt og proaktivt at bidrage til den her undersøgelse. Det synes jeg er meget ærgerligt.

Hvis det i al beskedenhed havde været mig, der havde været udenrigsminister, så havde jeg sagt til Europarådet: Det er nogle rigtig fine initiativer, I tager, og jeg vil i øvrigt igangsætte en national undersøgelse, hvor jeg vil sikre, at den danske regering får vendt enhver sten i den her sag, så vi kan bidrage med yderligere oplysninger i forhold til dem, I allerede har bedt om eller måtte kunne finde på at bede om.

Kl. 14.00

Det ville være en aktiv og dialogagtig måde at gøre tingene på, som ville være proaktiv og

ikke tilbagelænet og nølende, sådan som vi har set det fra den danske regerings side.

Så har man hørt flere ordførere sige i dag, at det her er løse rygter, og at der ikke er noget at komme efter. Men vi må bare konstatere, at vi kender folk, som har oplevet det her, altså som er blevet bortført til tortur under afhøring, til mishandling under afhøring; at vi ved, at der er folk, der er forsvundet, som vi ikke kan finde, og som man må formode er blevet slået ihjel; at vi ved, at menneskerettighedsorganisationer er meget inde over det her, bl.a. Amnesty International.

Det, som ville være det bedste, hvis man for alvor skulle spille med i forhold til, hvad der foregår i Europarådet, var, hvis regeringen sagde: Vi foretager en national undersøgelse af alt, hvad der er foregået i Danmark. Hvilke fly har overfløjet dansk luftrum, hvilke fly er landet i danske lufthavne, hvem har været i de fly, hvor skulle de hen, og hvad var formålet? Det er den ene ting, man kunne gøre.

Man kan også gøre, sådan som Amnesty International anbefaler i deres rapport fra den 5. april i år, som hedder »Under radaren – hemmelige flyvninger til tortur og forsvinding«. De siger, at der jo er en masse muligheder inden for de regler, der er i dag, om, at man, når et af de her kendte fly, CIA-fly, kommer ind i dansk luftrum, kan tage kontakt til det og spørge: Hvor skal I hen, og hvem er om bord? Hvis flyet lander i en dansk lufthavn, så kan man stikke hovedet inden for i flyet og se, hvad der foregår: Er der bare nogen, der sidder og spiser småkager, eller sidder der rent faktisk en med en hætte over hovedet?

Sådan nogle muligheder har man faktisk. Enhedslisten har også gentagne gange spurgt udenrigsministeren, så sent som i spørgetiden i går, om det ikke var en mulighed, man ville benytte sig af, når man nu i det andet svar fra den 19. april rent faktisk siger, at det er en mulighed, man har her i Danmark. Udenrigsministeren svarede totalt afvisende, og det er endnu en gang et eksempel på, at man ikke gør sit yderste for at komme til bunds i den her meget, meget alvorlige sag.

Det andet store spørgsmål, som er oppe at vende i øjeblikket, er spørgsmålet om Europarådets fremtid og spørgsmålet om EU's menneskerettighedsagentur set i forhold til det arbejde for menneskerettigheder, som foregår i Europarådet.